

1. Mluv, Pa-ne, neb tvůj lid tvé slo-vo o - če - cá - vá, v něm zá - ří pravdy

svit a moudros-ti tvé slá - va. Zjev sva-tou vů - li svou, dej

mi-lost po-třeb-nou, veď nás ty, Bo - že, sám k svým rajským vý - ši - nám.

2. Ty jasným světlem pláš
tmou obklíčené duši,
ty poznati jí dáš,
co ke kráse jí sluší.
Z nás sejmi slepotu
a zaplaš temnotu,
ať pravdu poznáme
a dle ní jednáme!

3. Co dobré je, co zlé,
nás uč svým slovem znáti
a pomoz duši mdlé
se hříchů varovati.
Dej poznati, co lest,
co blud, co pravda jest,
ať nezabloudíme
a tebe spatříme.

2. Ty jasným svě - tlem pláš tmou ob - klí - če - né du - ši, ty po - zna - ti jí

dáš, co ke krá - se jí slu - ší. Z nás sej - mi sle - po - tu a

za - plaš tem - no - tu, ať prav - du po - zná - me a dle ní jed - ná - me!

3. Co dob-ré je, co zlé, nás uč svým slo-vem zná - ti a po-moz du - ši

mdlé se hří-čů va - ro - va - ti. Dej po-zna-ti, co lest, co

blud, co prav-da jest, ať ne-zab-lou - dí - me a te - be spa-tří - me.